

NOVI SLOV. ŠTAJERC

IZ NARODA ZA NAROD.

„Novi Slovenski Štajerc“ izhaja vsakega 10., 20. in 30. v mesecu. — Naročnina za celo leto 2 K, za pol leta 1 K, za četrta leta 50 vin; plačuje se naprej. — Posamezna številka 6 v. Oznaniila po dogovoru. Denar in reklamacije se pošiljajo na: Upravništvo „Novi Slovenski Štajerc“, v Ljubljani. Dopisi pa na: Uredništvo „Novi Slovenski Štajerc“ v Ljubljani.

Slov. kmetijska šola pri sv. Jurju ob južni železnici.

Tik pred koncem zasedanja štajerskega deželnega zbora, nekaj dni pred veliko nočjo je po trudapolnem prizadevanju slovenskih deželnih poslancev deželni zbor sklenil ustanovitev slovenske kmetijske šole ter dovolil deželnemu odboru v to svrhu 100.000 kron.

To je ena najdalekosežnejših pridobitev naših slovenskih poslancev na Štajerskem. Boj za šolo je bil večleten in nemška večina je na vse mogoče načine nasprotovala tej zahtevi slov. poslancev. Predno se je pred 5 leti upeljala četrta deželnozborska kurija ali splošni volilni razred, imeli smo 8 slov. poslancev. Ker je treba za vsak nujen predlog 10 poslancev, niso imeli slovenski poslanci nobenega orožja proti nasilnemu postopanju nemških poslancev, ki so kratkomalo vse želje, vse predloge in vse zahteve zastopnikov tretine štajerskih davkoplačevalcev prezrli. Sprememba volilnega reda nam je določila od 8 novih poslancev samo dva, toda bilo jih je sedaj 10, in na podlagi deželnozborskega poslovnega reda so imeli slov. poslanci orožje proti nemški večini, akoravno jih je samo **sedmi** del. Postavili so se na stališče: ako vi nam nič, tudi mi vam nič, in preprečili so vse sklepe z obstrukcijo. to je: s številnimi samostojnimi in spreminjevalnim predlogi in dolgimi govori, da nemška večina ni mogla skleniti nič novega, a brez sklepa se ne smejo porabljati deželne doklade, brez sklepa deželnega zbora tudi občine ne smejo pobirati nad 50% doklad, — to bi spravilo posebno veliko nemških občin v velike denarne zadrege. — Brez sklepov dež. zbora ne sme deželni odbor podpirati nobene nove naprave. Slovenci niso dobili tako ničesar, Nemci pa so bili s tem postavljeni na suho. Nemci so poskusili utruditi in premagati slov. poslance, toda ni šlo, zato so se morali začeti z njimi pogajati. Prvi in glavni pogoj poleg drugih je bila zahteva po slovenski kmetijski šoli. Nemci so jo morali obljubiti. Zavlačevali so potem svojo obljubo do sedaj, toda slovenski poslanci so bili pazljivi in tako je prišlo do uresničenja te dolgoletne zahteve letos. Res srčno hvaležni moramo biti svojim poslancem zaradi njihovega resnega strmljenja in truda. Prinesli so nam dragocen velikonočni dar. *Odločno povdarjamo, da ni to nikaka dobrota od nemške strani, ampak le s trudom pridobljena, nemški večini s silo in odločnostjo iztrgana pravična*

pridobitev. 400.000 štajerskih Slovencev bo imelo vsaj eno kmetijsko šolo. Delujmo na to, da bo vzorna in da bo res odgovarjala potrebam našega spodnještajerskega malega kmetijstva. Ne gospodske vrtnarje in grajske oskrbnike, ampak samozaveštne, odločne, napredne kmetovalce naj nam vzgojuje. Šola je zagotovljena, sedaj nastane za merodajne slovenske strokovnjake in činitelje naloga, da se primerno uredi. Šola bodi kvas naprednemu, umnemu kmetijstvu na Spodnještajerskem, s tem bo postala tudi najmočnejši steber slovenske samozavesti.

Nova volilna postava.

(Dalje.)

Začetek glasovanja.

Glasovanje se prične s tem, da člani volilne komisije oddajo svoje glasovnice. Na to oddajo glasovnice volilci. Na volišče smejo le volilci, ki imajo izkaznice. Ko oddajo svoj glas, se morajo takoj odstraniti iz volilnega prostora. Tudi sme okrajno glavarstvo ali volilni komisar odrediti, da se volilci le posamezno spuste na volišče, če je to potrebno, da se volitev izvrši nemoteno.

Zaupniki strank na volišču.

Če žele stranke, ki se poganjajo za kandidate, mora okrajno glavarstvo dovoliti, da prisostvuje nekoliko strankinih zaupnikov (in sicer 2 do 5. v večjih mestih do 10) vsemu volilnemu dejanju do razglasitve izida oddaje glasovnic. Take zaupnike morajo stranke pred volitvijo naznaniti okrajnemu glavarstvu, ki izbere izmed njih primerno število upoštevajoč stranke, ki se potegujejo za volitev kakega kandidata.

Ti zaupniki imajo pravico ugovora, kar velja tudi za vse volilce sploh, če se dogodi nerednost ali krivica volilcem.

Med volilnim dejanjem so prepovedani nagovori na volilce in drugače volilno agitiranje v volilnem prostoru kakor tudi v poslopju, kjer se vrši volitev in v bližnji okolici, kakor jo določi politična oblast.

Predsednik volilne komisije prevzame od vsakega volilca glasovnico. dene vsako posebej neodprto v volilno posodo ter pazi na to, da nihče namesto ene same ne odda več glasovnic.

Vsak volilec mora pri oddaji glasovnice pokazati svojo izkaznico ali legitimacijo.

Da je volilec oddal glasovnico, je zabeležiti v volilnem imeniku poleg volilčevega imena v zato določenem razpredelku, v glasovniku pa je volilec, ki oddado srojo glasovnico, navesti po imenu.

Kadar se pri oddajanju glasov pokažejo pomisleki, ali je oseba, ki odda glas, res volilni upravičenec sam, ravno tako kadar se zoper volilno pravico kake v volilni imenik vpisane osebe ugovarja, mora, preden se nadaljuje volitev, volilna komisija, takoj razsoditi, je li dotično osebo pripustiti, da odda svoj glas ali ne.

Pri tem odloči večina glasov brez ozira na število glasujočih; predsednik glasuje samo tedaj, kadar se glasovi enako porazdele, ter v takem slučaju razsodi s svojim glasom, ugovor zoper razsodbo volilne komisije ni dopuščen. Zoper volilno pravico kakšne v volilnih imenikih vpisane osebe pa se sme ugovarjati samo tedaj, *dokler še ni oddala svojega glasu in samo v toliko*, da se trdi, da je oseba od *ugotovitve volilnega imenika* izgubila volilno pravico. Ugovarja lahko volilni komisar, vsak član volilne komisije, pa tudi vsak volilec in sicer pismeno ali ustno. *V ostalem je volilni imenik neizpobitna podstava za volitev*: niti se ne sme v volilni imenik nevpisana oseba pripustiti, da bi oddala svoj glas, niti se ne sme — izvzemši zgoraj navedeni izjemni primer — v volilni imenik vpisana oseba zavriniti, da bi ne oddala svojega glasu.

Oddajanje glasov se sklence ob določeni uri. A taki volilci, ki so prišli na volišče, še preden je pretekla določena končna ura, ter so ondi pričujoči, ko se končuje glasovanje, kakor tudi oni, ki čakajo v čakalnici, katero določi komisija, ali neposredno pred voliščem, se ne smejo izključiti od glasovanja.

Kadar nastopijo okoliščnosti, ki ovirajo začetek, nadaljevanje ali končanje volitve, sme volilna komisija s pritrditvijo volilnega komisarja volitev na prvi prihodnji dan preložiti ali podaljšati. To se mora za volilce razglasiti.

Samoumevno pa se je praviloma *brezpogojno prizadevati*, da se vsa volitev z vsemi svojimi sledečimi stadiji zdržema nadaljuje in še tisti dan dokonča.

Štetje glasov ali skrutinij.

Ko je volitev končana, kar mora komisijski predsednik naznaniti, se prične takozvani *skrutinij*, ki je tačen. Volilni prostor se mora zapreti, notri ostanejo le volilni komisar, člani volilne komisije, zapisnikar in oni zaupniki, katerim je dovolilo okrajno glavarstvo prisostvovati vsemu volilnemu dejanju.

Predno se prične šteti glasovi, mora predsednik v volilni posodi premešati, nato jih vzeti iz posode in prešteti.

Pri štetju glasov, ki se na to prične, razgane en član volilne komisije vsako glasovnico posebej, jo najprej pregleda, potem pa izroči predsedniku, ki jo glasno prebere, nato pa poda drugim komisijskim članom, da jo pregledajo.

Pri tem pa pišeta dva člana volilne komisije o kandidatih, ki so prejeli glasove, vsak po en glasovni list ali glasovni vpisnik. Oba glasovna lista se morata ujemati med seboj, in podpisati ju morajo vsi udje volilne komisije.

Ima-li glasovnica več nego eno ime, tedaj se je ozirati le na prvo ime.

Glasovi, ki so pripadli osebi, ki je po § 8. izključena, da ne sme biti izvoljena; glasovi, ki se glasijo pod kakimi pogoji ali ki so jim pristavljena naročila za izvoljenca; naposled glasovi, iz katerih ni razločno povzeti, kateri osebi veljajo, niso veljavni in se ne prištevajo oddanim glasovom. Torej na glasovnici mora biti le ime, stan in bivališče kandidata.

O veljavnosti ali neveljavnosti oddanih glasov razsodi volilna komisija takoj in ne da bi bil zoper to dopuščen rekurz.

Kako se pri tem glasuje, o tem veljajo ista določila, ki so že prej navedena glede razsodb o pravih osebah in volilni pravici.

Po končani volitvi podpišejo vsi člani volilne komisije, volilni komisar in zapisnikar sklenjeni zapisnik ter oba glasovnika kakor tudi oba glasovna lista ali vpisnika; kadar jih ne podpišejo vsi člani volilne komisije, je vzrok povedati v volilnem zapisniku.

Vsi volilni uradni spisi se z volilnim imenikom vred denejo v zavitek; pri tem je glasovnice po možnosti nabrati na nit, na vsak način pa jih ločiti od neveljavnih glasovnic.

Zavitek mora volilna komisija dobro zapečatiti, na ovitku se mora napisati vsebina in zavitek izročiti volilnemu komisarju.

Nato se volilni prostor zopet odpre in predsednik volilne komisije naznani izid volitve.

Kaj se zgodi z volilnim listinam.

Volilni komisar odpošlje vse volilne spise glavnemu volilnemu komisarju.

Izid vseh posameznih volitev kakega volilnega okraja določi glavna volilna komisija, ki se zbere na kraju, katerega določi deželna politična oblast.

Pri določevanju izida posameznih volitev nima razven komisije ter volilnega komisarja nihče dostopa na volišče.

Predsednik glavne volilne komisije razglasi izid volitev, ko se volilni prostor zopet odpre.

Glavni komisiji ni dovoljeno preskušati postopanje posameznih volilnih komisij, temveč le sestaviti posledke posameznih volitev in o tem sestaviti zapisnik.

Kdo je izvoljen.

Za poslanca je izvoljen tisti kandidat, ki je dobil *več kakor polovico* vseh oddanih glasov. Če se ni dosegla taka *absolutna večina*, treba jo *ožje volitve*.

Pri ožji volitvi so veljavni le oni glasovi, ki se oddajo za enega izmed kandidatov, ki sta prišla v ožjo volitev, ker sta dobila relativno največje število glasov. Sme pa voliti vsak volilni upravičenec pri ožji volitvi, čeprav ni volil pri splošni volitvi.

Voljen je oni, ki prejme več glasov, če pa prejmeta oba kandidata enako število glasov, odločuje žreb, ki ga potegne predsednik osrednje volilne komisije, kdo je voljen.

Zgodi se lahko, da je kak kandidat voljen v dveh ali več volilnih okrajih. V takem slučaju določa postava, da se mora poslanec najkasneje v osmih dneh potem, ko je sestavila novovoljena zbornica, izjaviti, kateri mandat hoče sprejeti. Če tega ne stori, odločuje žreb, ki ga potegne predsednik poslanske zbornice v

javni seji, za kateri volilni okraj se določi dotični poslanec.

Če je potreba tekom 90 dni po splošnih volitvah kake nadomestne volitve, bodisi da se voljeni poslanec odpove mandatu, ali umre ali se njegov mandat spozna za neveljavnega, tedaj se porabijo stari volilni imeniki tudi za to volitev.

Poslanska zbornica presoja veljavnost posameznih volitev in mora svojo sodbo skleniti vsaj tekom enega leta po volitvi.

(Dalje prihodnjič.)

Kratka zgodovina slovenskega naroda.

(Pavel Poljanec.)

(Dalje.)

Slovenci se otresejo Obrov. Samo.

Vsem neprijateljem so že dali Slovenci čutiti krepko roko, zdaj je prišla še vrsta na Obre, ki so jim postali nadležni. Obri so začeli v tej dobi tlačiti del Slovencev in zato se je vzdignil narod zoper tlačitelje, Leta 623. so bili Slovenci popolnoma samostalni in Obri niso imeli med njimi ničesar več iskati. Obri so bili premagani v tej dobi na 2 straneh, na jugu od Slovencev, na severu pa jih je potolkel slavni Samo, kralj severnega Češkega.

Slovenci so bili takrat sosedi Čehov ob Donavi. Do Donave so segala bivališča Slovencev, onstran pa je bilo že češko plemo, ki je imelo iste sovražnike, namreč Nemce in Obre. Čehi so dobili v tej dobi izvrstnega vojskovodjo, Sama, ki je v kratkem pobil Obre in se je potem z vso močjo vrgel na Nemce (Bavarce), ki bi bili radi podjarmili lepe češke in slovenske pokrajine.

Kralj Samo.

Kralj Samo je vladal od leta 623 do 658, torej 35 let. Doba njegovega vladanja je najslavnejša v naši stari zgodovini.

Bavarci in Franki (obojni Nemci) so prišli s tremi vojskami pod kraljem Dagobertom proti Slovanom, Našuntali so obenem Langobarde na Laškem, naj napadejo v istem času Slovence. Slovani pa so se hitro pripravili na nevarnost. Samo je zagrabil Nemce na severu pri Vogastgradu in jih v tridnevni bitki popolnoma potolkel. Dagobert je moral bežati domu na Nemško brez vojske, ki jo je Samo pobil in razgnal.

Slovenci so istega leta potolkli Langobarde in je nagnali nazaj na Laško, da si niso kmalu upali več v Korotan. Zgodovinarji so menili, da je tudi tukaj bila silna Sarmova vojska. Toda to ni mogoče. Slovenci so sicer lahko slišali vesele vesti o krepki roki in o zmagah kralja Sama, toda Sarmova država se gotovo ni razprostirala čez Donavo na naše gorate dežele. Samo je bil kralj bratskega češkega ljudstva na severu, Slovenci pa so imeli tega časa lastne vojvode in župane. Nemci pa, ki so bili povsod tepeni, so si lahko mislili, da jih je na severu in na jugu natepel Samo, kralj mogočnih Slovanov.

Doba slovenske samostojnosti.

Ko so se otresli Slovenci obrskega jarma, bili so nad dvesto let samostojni pod lastnimi vojvodi in sicer od leta 623—828. Prvi vojvoda, ki nam je znan po

imenu Valuk, je živel v času kralja Sama, ki se ni bal ne Obrov ne Frankov, Bil je Samov zaveznik.

Slovenci so imeli zdaj dolgo mirne čase. Langobardi, Obri in Bavarci so jih pustili na miru. V 2. polovici 7. stoletja (okoli 660) pa so se začeli počasi spet oglašati sovražniki, posebno pa takrat, ko so slišali, da je umrl kralj Samo.

Poročila o bitkah med Slovenci in Furlani so za Slovence večinoma ugodna. Slovenci so celo napadali Italijo pogostoma, Furlani pa so se morali braniti. To kaže, da so bili Slovenci močnejši in srečnejši,

Posebno jezo pa so imeli Slovenci na Bavarce. Leta 696 je udarila silna truma na Bavarsko, leta 725 pa so pustošili že spet po Solnograškem in Bavarskem. V tiste kraje so hodili pogostoma plenit in pisma jih imenujejo »kruti pogani« (ker Slovenci še niso bili kristjani v tej dobi). Najbrž so poplačevali s tem Slovenci stare dolgove, ker znano je, da so hodili Bavarci, čeravno že kristjani, že prej na slovenske zemlje plenit in morit. Slovenci so si to dobro pomnili in niso ostali ničesar dolžni.

Slovenci in Bavarci.

Še dandanes imamo globoko na Bavarskem mnogo slovenskih imen krajev in vasi. Odkod ta imena?

Nekteri slovenski rodovi so se lahko vrinili celo na Bavarsko. Nekatere vasi pa so lahko nastale pozneje. Bavarci so ropali po Slovenskem kakor pozneje Turki in so gonili tudi ljudi kot sužnike seboj na Nemško. Take ujete Slovence so pošiljali na prazne puste dele svoje dežele, ki so jo začeli obdelovati. Odtod so slovenska imena.

Prepiri in bitke med Slovenci in Bavarci so trajale dobrih 100 let. V prvi polovici 8. stoletja sta se obe stranke nekoliko pomirili. Bavarci so utihnili, ker so jih na drugi strani napadli njihovi sosedi Franki, Slovence pa so začeli spet Obri nadlegovati in jim delati nevoljo in zgago. Leta 743. so že šli Slovenci Bavarcem na pomoč zoper Franke. Slovenski vojvoda Borut pa je bil spet doma preslab, da bi odgnal Obre, zato se je obrnil do Bavarcev in jih prosil pomoči. Bavarci so prišli in pomagali Slovincem zoper Obre, toda Slovenci so morali drago plačati to Bavarsko pomoč leta 748. Bavarci so prišli, odšli pa niso več. Začelo se je ponemčevanje naših lepih dežel. Bavarci so postali naši gospodarji.

Vestnost c. kr. poštne urada v Ptuj in kake pravice si vse prilastuje mestni magistrat ptujski.

Dne 15. novembra 1906 poslal je župnijski urad pri sv. Jakobu v Ljubljani na župnijski urad v Ptuj uradno pismo, tičoč se nekih cerkvenih oklicev. Dotično pismo je zašlo na Ogrsko, kjer je blodilo več dni. Ko je zopet dospelo na c. kr. poštni urad v Ptuj je isto pismo dostavil mestnemu magistratu, dasi je bilo razločno naslovljeno na župnijski urad, v Ptuj.

Mestni magistrat ptujski je pismo odprl in ko je prebral vsebino, pustil je pismo ležati nekaj tednov, nakar ga je dostavil župnijskemu uradu s pripombo, podpisano od župana Orniga samega, da mestni magistrat

ptujski odločno prepoveduje župnijskemu uradu, še kdaj v nemški cerkvi slovensko poročevati oziroma cerkvene obrede opravljati v slovenskem jeziku.

Vprašamo predstojništvo c. kr. poštne urada v Ptuj, kako pride dotični urad do tega, da dostavlja pisma magistratu, ki njemu ne spadajo? Ali je res, da se na dotičnem uradu odpirajo nekatera slovensko naslovljena pisma, kakor se je nam to že opetovano poročalo? Ali je dotičnemu predstojništvu tudi znano, da nemški uradniki opravljajoči službo, sramote slovenske stranke in jih psujejo, kakor smo to poročali o pomožnem uradniku Grüneisu? Zakaj predstojništvo imenovanega poštne urada **noče skrbeti za redno nepristransko poslovanje**? Pričakujemo odgovora od **predstojništva samega**, sicer si bomo istega poskrbeli s pomočjo višje inštanice.

Mestni magistrat in domišljivi župan Ornig pa naj pomni, da pri nas v Avstriji do sedaj še vedno odločuje v cerkvi cerkvena oblast ne pa magistrat in župani. Naj Ornig ne pozabi, da je on pač vice-pastor in protektor protestantske cerkve v Ptuj, nikakor pa še ne lavantinski škof.

Volilno gibanje na Štajerskem.

Tekom zadnjih mesecev sta se ustanovili in organizirali na Spodnještajerskem dve stranki in sicer: »Narodna stranka« pod vodstvom dr. Kukovca in »Kmetška zveza« pod vodstvom dr. Korošca. Za bližajoče se državnoborske volitve sta stranki postavili sledeče kandidate:

Mariborski levi breg (Kozjaška stran): Kmetška zveza: Ivan Roškar, posestnik v Št. Jurju v Slov. goricah. »Narodna stranka« še nima kandidata, nekateri njeni pristaši so bili za Roškarja.

Mariborski desni breg (Pohorska stran): kandidat »Kmetške zveze« je Franc Pišek, kandidat »Narodne stranke« pa Viktor Glaser, lesotr. in posestn.

Volilni ohraj Gornji grad—Šoštanj—Slovenjgradec—Marenberk. Kandidat »Kmetške zveze« je Franc Robič, dež. odbornik, kandidat »Narodne stranke« je Vinko Ježovnik, načelnik šoštanjskega okrajnega zastopa.

Volilni okraj Šmarje—Rogatec—Kozje. Kandidat »Kmet. zveze« je dr. Anton Korošec, »Narodna stranka« še le postavi kandidata.

Volilni okraj Celje—Vranksko. »Kmetška zveza« kandidira dr. Jožefa Povaleja, finančnega komisarja, »Narodna stranka« pa Franca Robleka, kmetovalca v Žaleu.

Volilni okraj Brežice—Sevnica—Laško. Kandidat »Kmetške zveze« je dr. Ivan Benkovič, odvetnik v Brežicah, kandidat »Narodne stranke« pa Ferdinand Roš, dež. poslanec in župan v Trbovljah.

V volilnem okraju Ptuj—Ormož kandidira dosedanji poslanec dr. Miroslav Ploj, dvorni svetnik. »Kmetška zveza« se je po svojih zaupnikih izrekla za to kandidaturo. Mi smo jo omenili že zadnjič.

„Štajercijanska stranka“ še ni postavila svojih kandidatov, čeravno jih je na svojih nemških shodih v Ptuj in Mariboru že obljubila. Ornig in Linhart ne moreta najti takih mož, ki bi hoteli biti v zasmeh in upravičeno zaničevanje zaradi narodnega odpadništva vsem razsodnim ljudem.

Domače novice.

Ptujska posojilnica je razposlala svoje poročilo in računski sklep za preteklo, 23 poslovno leto. Poročilo stavi sijajno nalaž vse trditve ptujskega »Štajerca«, kaže vedni napredek našega narodnega zavoda in izkazuje posebno zaupanje kmetških slojev v poštenost in vestnost tega denarnega zavoda, kajti od vseh 2934 vložnih knjižic odpadejo vloge od 10—1000 kron na 2837 knjižic, vloge od 1000—nad 5000 kron odpadejo na na 697 knjižic. Prejemkov je imela posojilnica v letu

1906	K	2,789.288-73
izdatkov pa	K	2,756.821-09
torej denarnega prometa	K	5,546.109-82

Posebni rezervni zaklad za slučajne izgube znaša K 206.678-30
splošni rezervni zaklad znaša K 32.158-80
torej je varnost hranilnih vlog zelo velika. Pri posojilnici je vloženih K 2,524.341-35
izposojenih pa ima posojil. K 2,118.370-58

Veliko dobroto je storila svojim dolžnikom posojilnica posebej s tem, da ni zvišala obrestne mere, kakor razni nemški denarni zavodi. Svoj čisti dobiček deli v dobrodelne namene in zvišuje svoj zaklad za varnost hranilnih vlog. Prebivalci ptujskega okraja! Če hočete svoj denar dobro in varno naložiti, ali če rabite posojilo, obračajte se na ptujsko posojilnico.

Križman in »Mladostenec« rabita denar. Svoj čas smo poročali, da objavlja Križman v »Mladostenecu« nenaročene oglase, kakor »Posojilnica« v Celju in »Mestna hranilnica ljubljanska v Ljubljani«. G. Križman se je nato obregnil češ, da so bili ti inserati plačani že prejšnje leto, da pa se radi prenehanja lista niso mogli objaviti tolikrat, kakor se je to zahtevalo. No in zdaj? G. Križman hodi po zavodih in deli »račune« za objavljenje, a nenaročene inserate. Oglasil se je tudi pri »Mestni hranilnici ljubljanski« za milodar K 61—, seveda brezuspešno.

Sumljiva bolezen. V četrtek, 4. t. m. bi se bil moral vršiti v Ptuj shod obč. volilcev, na katerem shodu bi se naj Ornig pral. Shod se pa ni vršil, ker je Ornig — zbolel. Nekako sumljiva je ta bolezen!

Nalezljiva bolezen, imenovana »mumps« se je pojavila v mariborski okolici.

Moška in ženska podružnica za Maribor in okolico družbe sv. Cirila in Metoda imate *prihodnji četrtek* 12. t. m., svoj letošnji občni zbor z običajnim sporedom v restavraciji »Narodnega doma« točno ob 8. zvečer. Pričakovati je obilne udeležbe iz vseh slojev narodnega občinstva.

Maribor in Gradec v sovraštvu. V mariborskem občinskem svetu je bila 3. t. m. viharna seja, ko se je govorilo o bodoči železnici Maribor-Zelen travnik, katero si Mariboržani tako zelo žele in za kar je posebno poganjajo od l. 1905. Raznogovorniki so konstatirali, da deželni odbor nalašč noče nič delati za imenovano železnico in da je ravno deželni odbornik dr. Link tisti, ki se z vsemi močmi trudi, da onemogoči to železnico — ker se boji, da bi z njo bil Gradec kaj oškodovan. Sovraštvo med Mariborom in Gradcem je torej v najlepšem cvetju. Sicer to sovraštvo že dolgo obstoja. a čimbolj se Maribor trudi, da bi se povzdignil in ko-

likor bolj ga Gradec zavira, toliko hujša nasprotnika sta si mesti. Pripomniti je treba k temu še, da v Mari-boru vlada vsenemška stranka, v Gradcu pa nemška ljud-ska stranka, vsled česar je razmerje seveda še napetejše!

Ljutomer. Dne 2. in 3. aprila vršil se je tu vojaški nabor. Naši mladeniči so se vzorno vedli ter prepevali po našem trgu lepe slov. narodne pesmi, kakor »Po-nosno bratje, le v korak«, »Hej Slovenci«, »Naj viharja«, »Bratje, Slovenci smo«, i. t. d. A najlepše pa je bilo gledati, kako so neustrašeno korakali okinčani s slov. trobojnicami na prsih. Čast vam! Pokazali ste s tem našim nasprotnikom da se zavedate svoje narodnosti, da ste vneti Slovenci. Hvala pa tudi vnetim pevo-vodjem, ki učijo požrtvovalno slovensko mladino lepega petja.

Spet velik dokaz Ornigove ljubezni do slovenskega kmeta. Deželni zbor je po svoji nemški večini moral rešiti zadevo o ustanovitvi slovenske kmetijske šole ugodno za nas. Slovenski deželni poslanci so po truda-polnem delu izsilili sklep za ustanovitev slovenske kmetijske šole. Kdo ve, kako krvavo potrebna je za napredek spodnještajerskega kmetijstva ta šola, bo ve-del ceniti pridobitev naših poslancev, vedel pa bo pre-tehtati tudi brezmejno Ornigovo sovraštvo proti slo-venskemu kmetskemu ljudstvu. Ornig, Lenko in Stallner so namreč glasovali **proti ustanovitvi**. Enako je bilo pri spremembi lovske postave. Tudi tam so bili zoper spremembo, ki so jo predlagali in zahtevali po kmet-skih željah slovenski poslanci. Kmetje pomnite si to in prevdarite, koliko so vredne trditve ptujskega »Šta-jerca«, da so Ornig in njegovi pristaši prijatelji slo-venskega kmetskega ljudstva.

V Ptuj se je obstretil 19 letni trgovski pomočnik Josip Fellner. Prepeljali so ga v graško bolnico.

Zavrč pri Ptuj. Tukaj se je pojavila davica in škrlatica, da so morali šolo zapreti.

Planina. Za vodovod nam je dovolil deželni zbor 1000 kron podpore in 6000 kron brezobrestnega po-sojila.

Kapela. Pri nas napravimo vodovod. Deželni zbor nam je v ta namen dovolil 8000 kron brezobrestnega posojila.

Celje. Na tukajšnji postaji je padel železniški moj-ster Zahradnik na tiru. Bližajoči vlak ga je zgrabil, odrezal mu obe nogi in zdrobil prsi. Nesrečnež je bil v trenutku mrtev.

Celje. Zapornice na železnici v Velenje prenarede v Gaberjih in postavijo zato posebno stražnico. Bilo je zelo potrebno.

Luče. Pri velikonočnem streljanju je smrt dohitela hlapca Trobasa. Vsled premočnega naboja je razletel možnar in kos železa je zadel nesrečneža v srce. Bil je takoj mrtev. Pri velikonočnem streljanju se zgodi vsako leto vsled neprevidnosti in nepremišljenega rav-nanja veliko nesreč. Mladina, kupuj raje knjige in časo-pise, kakor pa smodnik in strelno orodje.

Laporje. Obesil se je agent Mihael Belšak; sod-nija ga je zasledovala zaradi poneverjenja denarja.

Slov. Bistrica. Trije nemški kolesarji so drvili pre-tekli pondeljek skozi šolske ulice in povozili hišno po-sestnico Lendare. Vrgli so jo s tako silo na tla, da je

zadobila na glavi težko rano in omedlela. Suroveži se niso menili za njo, ampak so hitro odkurili.

C. kr. kmet. družba štajerska je imela dne 3. in 4. aprila svoj občni zbor, ki je bil zelo zanimiv zaradi vsakovrstnih predlogov. Odkrito grajati pa moramo, da se slovenski odposlanci spodnještajerskih podružnic niso bolj z vnemo vdeleževali zborovanja, ako so bili sploh v Gradcu. Zveza nemških naprednih kmetov: »Bauernbund« in pa posebno veleposestniki imajo za te važna zborovanja vse drugačno zanimanje. Nepre-nehoma je pretekle mesece pisala »Domovina« o tem in prinesla cele uvodnike, toda naši ljudje imajo za kmetska vprašanja polna usta a malo volje do dejanja. Edini slov. govorniki so bili župnik Čede in dr. Šmir-maulin Sever. Če župnik Čede ni dosegel drugega, izzval je nemške zastopnike s svojimi opravičenimi zahtevami glede zastopstva Slovencev v glavnem odboru, da so pokazali javno in določno svojo nestrpnost in sovraštvo. Družbin proračun za leto 1907. iska-zuje 291.575 kron potrebščin; od teh krije država s prispevkom 138.350 kron, dežela prispeva 59.774 in ravno toliko tudi družba sama. Tako velike svote ima družba na razpolago, a pri nas se izvzeto par oseb prav nihče ne zmeni za to kmetom koristno družbo. Med raznimi koristnimi predlogi podružnic je bila tudi zahteva, naj odbor kmet. družbe vpliva na to, da se rešijo prošnje za 10 letno oproščenje davka vinograd-nikov vsaj tekom enega leta. Sedaj se rešujejo po 2—3 leta. Zelo umesten je bil tudi predlog za spis in izdajo knjige o umnem ravnanju s travniki in pa predlog glede podraženja modre galice. Zahtevalo se je tudi, naj bodo počitnice na ljudskih šolah kakor do sedaj v jeseni. Zelo ostro se je obsojala krivična lovska postava. Sprejet je bil tudi predlog, naj začne izhajati družbino glasilo vsak teden. Iz poročila nismo mogli posnete, ali velja to tudi za slov. del. Predla-galo se je. Po vzorcu »Kmetovalca« se vpeljajo od-govori na vprašanje v kmetijskih zadevah. Naša sodba je, da slovenske podružnice niso storile v polni meri ne svoje gospodarske, še manj pa narodne dolž-nosti.

Potres so imeli na Gornještajerskem dne 22. marca ob 8h zvečer. Škode ni nobene. Potresi spomladi na-stanejo navadno od gibanja zemeljskih plasti, ki po svoji različni kakovosti različno sprejemajo mokroto.

„Slovenski Gospodar“ bo izhajal do volitev dva-krat na teden in sicer v torek in petek.

„Rdeči Prapor“ list slovenskih socijalnih demo-kratov pa bo izhajal celo vsak dan. Tudi samo do izida državnozborskih volitev. Drugi listi imajo za ta čas stalne priloge. Kakor se vidi, je prostor za obljube in za udrihanje povsod premajhen. Mi svetujemo *vsem vo-lilcem* sledeče: skrbno si zapisujte in zapomnite vse obljube volilnih agitatorjev in kandidatov **vseh** strank sedaj, shranite zapiske do prihodnje priložnosti in po-tem na podlagi teh zapiskov zahtevajte račun. Le tako boste pokazali, da ste neodvisni, misleči, za svojo usodo so brigajoči volilci. Veliko duševnih in telesnih sil potratimo v medsebojnem boju, begamo lastni narod in mu vcepljamo sovraštvo v lastne brate. Vemo, da se strankarstvo pojavi povsod, toda pri nas je zavla-data v borbi strast, da smo pustili iz vidika našega

najvstrajnejšega, najnevarnejšega nasprotnika na narodnem, na gospodarskem in tudi verskem polju. In sadovi strasti naj bodo pozneje dobro, požrtvovalno, nesebično, vsestransko delo!? Ne verujemo.

Nesreče pri velikonočnem streljanju. Na Štajerskem je navada, da se velikonočne praznike strelja z možnaji, pištolami in samokresi. Pri tem se zgodi veliko nesreč. Posebno letos se od vseh strani poroča o njih. »Domočina« poroča teh-le: 22letni delavec Franc *Strkopin* iz Višnje vasi je bil ranjen na levi roki, da mu jo bodo morali pri laktu odrezati. Istotako je hudo ranjen 41letni tesar Anton *Šturm* iz Velike Pirešice. Oba so prepeljali v celjsko bolnišnico. — V Mariboru je hotel streljati 16letni mehaniški učenec I. *Hrastnik* iz plinove cevi; cev se je razpočila in fant je izgubil na desni roki dva prsta. — 15letni fant Matevž *Tement* iz Orehove vasi pri Slivnici je dobil cel naboj možnarja v nogo. — Viničarju *Kopčiču* od sv. Martina pod Mariborom se je pri streljanju razpočila pištola v desni roki in mu jo hudo ranila. — Radi neprevidnega streljanja so pogorela vsa poslopja vinskega trgovca *Fischerederja* v Jeruzalemu pri Ormožu. Posestnik trpi veliko škodo. Koliko nesreč bi se prihranilo, koliko fantov bi ostalo zdravih, ako bi namesto smodnika naročili dobre časopise ali pristopili izobraževalnim društvom.

Koroški Slovenci so postavili za svojega kandidata v edinem slovenskem volilnem okraju deželnega poslanca g. Franca Grafenauerja. Priredili so več dobrouspelih shodov, posebej v Selah pri Borovljah, v Kočuh, Podlublju, v Kapli pri Rožu i. t. d. Shodi so se dobro obnesli, koroški Slovenci gredo složno in z navdušenjem v volilni boj za svojega kandidata.

Pod vodstvom neumorno delavnega župnika Ražuna začne se to leto zidati v Št. Jakobu v Rožu na Koroškem slov. narodna šola. Stroški znašajo 93.102 kron, darov je do sedaj nabranih 20.000 kron, zagotovljenih pa 60.000 kron. To bo krasen zavod postavljen od Slovencev brez deželne, državne in občinske pomoči. Slovenci ne pozabite na to šolo!

V Ljubljani je prevzel kandidaturo za državni zbor ljubljanski župan Ivan Hribar, vnet rodoljub in delaven mož.

Požar je uničil dne 2. t. m. posestnikoma Alojzu Toplak in Franu Kranjc na Polenšaku v Slov. goricah hišna in gospodarska poslopja. Ogenj je nastal okoli poldneva v škednju posestnika Toplaka in se je po bliskovo razširil na sosednje, s slamo krito Kranjčevo poslopje. Ljudem, ki so prihiteli od vseh strani na pomoč in se neumorno in požrtvovalno trudili do pozne ure, se je posrečilo požar omejiti in rešiti vsaj živino, nekaj živil in pohištva. Sreča je, da sta oba posestnika zavarovana. Požar so zaneli najbrž otroci, ki so bili sami doma. Stariši pazite na otroke in na vžigalice!

Splošno je znano, da pošilja ravnateljstvo južne železnice na Pragersko večinoma nemške in nemčurske uradnike. Človek bi mislil, da se ti privandrači zavedajo, da žive na slovenski zemlji, da jedo slovenski kruh, ter se skušajo vsaj kolikor toliko naučiti našega jezika in da se potrudijo občevati tudi s slovenskimi strankami prijazno. Da pa temu ni tako, naj dokaže sledeči slučaj: dne 2. t. m. zvečer je hotel neki gospod, ki je imel certifikat za polovično vožnjo do

Ljubljane, prekiniti na Pragerskem vožnjo; poda se torej k blagajni, da mu uradnik potrdi in podpiše certifikat. Svojo željo naznani službujočemu uradniku slovenski. A ni že končal svoje prošnje, ko mu uradnik seže v besedo z osornim: »Vas wollen Sie?« Gospod ponovi svojo prošnjo slovenski. Uradnik, kateremu se je poznalo, da razume slovenski, se zopet zareži: »Was heisst denn das zu deutsch?« A ker mu potnik da zopet slovenski odgovor, pokliče blizu stoječega železničarja, naj pride tolmačiti. Dasi mu je ta povedal nemški, kaj želi potnik, se nadutemu Germanu še vendar ni zdelo dovolj nagajanja; zato vpraša zopet potnika (seveda nemški), česa želi, na kar mu ta odgovori: »Tukaj izstopiti«. To pa je bilo za rahločutna nemška ušesa vendar preveč slovenščine, zato se obrezne na potnika: »Was heisst denn das tukaj?« Ker mu da gospod vedno isti odgovor, ponovi svoje vprašanje: »Was heisst denn das tukaj?« štiri ali petkrat, a vsakokrat bolj robotò in osorno. Ko slednjič spozna, da se Slovenec noče ukloniti in ponižati, da bi govoril nemški, zato ukaže onemu železničarju, da mu tudi to pretolmači. Železničar pa mu odgovori: »Der Herr kann ja besser deutsch als Sie und ich«. (Gospod zna bolje bolje nemški kakor Vi in jaz). Na vse zadnje je bil uradnik vendar prisiljen izpolniti potnikovo željo, ker je bil vlak že pripravljen za odhod. Ta dogodek nam jasno kaže, kako si že vsak uradnik in vsak škric upa zasmehovati naš jezik in dražiti vsakega Slovenca, ki govori na svoji zemlji svoj materni jezik. In kdo je temu vzrok? Slovenci sami. Ako bi vsak Slovenec, brez razlike stanu zahteval in govoril povsod le slovenski, bi imeli naši zagrizenci le dve poti; ali se naučiti pravilno slovenski, ali pa pobrati svoja šila in kopita in jo popihati v svoj blaženi nemški raj. — Rojaki, opustimo že vendar enkrat grdo nemškutarjenje in govorimo vedno in pri vseh uradih slovenski!

Č. gosp. župnik Frid. Kukovec. Potrjujemo, da nam niste poslali nobenega dopisa in tudi niste pisali notice o gospej Wesszther.

Uredništvo.

Nemškutarska posojilnica v Sevnici je žalostno poginila. Sožalje tistim zaslepljencem, ki so verjeli nemški gospodi in se pošteno urezali! Vsiljene nemškutarske zadruge ginejo druga za drugo, kar je popolnoma naravno in prav, saj nimajo in ne morejo imeti v čisto slovenskih krajih življenskih pogojev. Mi smo svarili pred neprevidnimi ustanovitvami posojilnic. To so večinoma vse posojilnice, ktere je ustanovil potovalni učitelj Žmavc pod zaščito nemške deželne zveze. **Svarimo sedaj še enkrat vse kmete resno:** glejte, da se ne boste kesali. Marsikteri tak zavod je nepotreben iz narodnega in še bolj iz gospodarskega stališča.

Na shodu v Ljubljani je kandidat za državni zbor župan Hribar povdarjal zasluge dvornega svetnika dr. Miroslava Ploja za splošne narodne in gospodarske zadeve. Iskreno se veselimo takega javnega priznanja od strani ljubljanskega župana, ki gotovo ni imel vzroka brez potrebe hvaliti našega kandidata dr. Miroslava Ploja, ki je največji strah naših nasprotnikov. Živel naš kandidat dr. Miroslav Ploj!

Dopisi.

Od sv. Marjete in iz Zavrča. »Odprlo se je delo«, pravimo pri nas, ko se prične spomladi delo na polju in vinogradih. Dragocena je za skrbnege in umnega gospodarja vsaka ura, vsak trenutek in to tem bolj, ker že govorimo o pomanjkanju delavcev deloma lahko tudi pri nas. Čas ve torej ceniti vsak, le naš okrajni zastop s svojim načelnikom Ornigom ne. Da nas bodo vsi bralci razumeli, moramo pred vsem omenjati, da je dobra tretjina slavoznanih, vinorodnih Haloz last kmetskih posestnikov na dravskem polju. To velja posebno za sloviti Zavrč in sosedne občine na hrvaško-štajerski meji. Ti posestniki vozijo sedaj v svoje vinograde razna gnojila, delavce i. t. d. Po leti in v jeseni pa pridelke. Delavcem v Halozah pa dajejo v najem njive na polju. Tako so navezani eden na drugega, tako se podpirajo. Človek bi mislil, da bi imel načelnik Ornig s svojo krivično nemško večino v okr. zastopu vsaj toliko srca in smisla za kmetsko ljudstvo teh krajev, da bi skrbel za dobro najkrajšo zvezo med sv. Marjeto in Zavrčem ter njenih okolicah preko Drave. Toda ne: za take gospodarske, krvave kmetske potrebe Ornig in njegovi nimajo smisla. Imamo prav dober brod preko Drave, ki je bil last vseh občin in je prišel sedaj v posest g. Mikla, toda sedajni okrajni zastop *nenamenoma zanemarja in ne podpira vzdrževanja dovozne ceste*. Ornig hoče izsiliti, da bi zgubili posestniki iz občin Mezgovci, Moškanjci, Gorišnici, Zamušani, Formin, Podgorci, Oslušovci, Gajovci in Mala vas po 1—3 ure časa s tem, da bi morali voziti nad okrajni Borlski most. Kaj je Ornigu in njegovim pristašem za vso kmetsko korist, za vse krvave potrebe, samo da obvelja njegova volja in njegova beseda. Ravnotako seveda zgubijo vsi prebivalci Haloz od Vinice na Hrvatskem do sv. Barbare v Halozah veliko časa, da pridejo na moškanjski kolodvor. Vse to samo zato, ker okr. zastop od Ornigovega paševanja naprej noče vzdrževati 10 minut hoda dolge dovozne ceste iz Gajovec do broda. Prejšnji slov. okr. zastop jo je podpiral, ker je vedel, kako res krvavo potrebna je tukaj **dobra** okr. cesta za prevažanje vina, kamenja za stavbe, poljskih pridelkov in gnojil. Pa to še ni vse. Ornig in njegovi pristaši so preteklo leto z vso silo ovirali in preprečili, da bi novoustanovljena pošta pri sv. Marjeti in pošta na Zavrču imeli dvakratno dnevno zvezo z Moškanjci, kar bi koristilo in je potrebno za vse tamošnje prebivalce in kar bi bilo v dobro tudi državni blagajni. Da se je ugodilo samopašnosti dveh, treh nemškutarskih Ornigovih privržencev, pred vsem po poštarju Wesouniku in njegovemu nemškemu tistu in muzikantu Felferju, so bile prezrte vse utemeljene zahteve prebivalcev. Ta zadeva še ni za nas končana in govorili bomo še marsiktero resno besedo. Svoje pravice hočemo, drugega nič.

„Ich muss erst lernen“ tako je skušal neki nemški uradnik na ptujskem kolodvoru obuditi pri slovenski stranki usmiljenje do sebe, ko je ta velikonočni ponedeljek neprenehoma zahtevala listek na Pragarsko, tja in nazaj. »Was ist Pragarsko?« povpraševal je v jednem, a Pragarsko je ostalo Pragarsko in komodni g. uradnik je končno le moral pogledati na seznam slovenskih krajevnih imen, ki visi na desni strani okna,

ter srečno našel pravi listek. — Slovenci, zahtevajte na vseh postajah le slovenski vozne listke! Ako Vas uradnik noče razumeti, ne imenujte imena kraja, kamor se peljete, nikdar na uradnikovo zahtevo nemški, ampak ostanite pri slovenskem izrazu. Uradniki, nastavljeni po spodnje-štajerskih postajah, *morajo* razumeti in znati slovenski. sicer jih sploh ne rabimo. Na slovenski zemlji morajo biti Slovenci v javnih službah.

Nova šola na Jelovcu pri Mariboru. Že več let sèm se je sililo občine Jelovec, Brestrnico in Slemen, da bi zgradile svojo ljudsko šolo. Dolgo so se te občine ustavljale temu novemu davku. Letos pa, ko je hotel baje dež. šolski svet s pomočjo šulferajna postaviti sam nemško šolo, so se te občine končno odločile za ustanovitev svoje lastne šole. — Tako je prav, vrli možje! Ne bojte se novega davka, ki ga boste plačevali za svojo in svojih otrok korist; kajti šola v vašem kraju je res potrebna. Pomislite le, koliko trpé vaši otroci, ko morajo v hudem mrazu in snegu ali v pekočem solncu po 2 in še več ur daleč capljati v kamniško ali v selniško šolo. Doma vam ne koristijo 4—6 let skoro nič, ker vam odidejo že zarano ter se vrnejo šele proti večeru in vi morate imeti tuje pastirje in pastirice. To vse se bo zboljšalo, ko boste imeli šolo v bližini.

A kakšna naj bo ta šola na Jelovcu? — Pri slednjem ljudskem štetju se je izkazalo, da biva na Jelovcu 230 Slovencev in le 11 Nemcev, v Brestrnici 500 Slovencev in 52 Nemcev in na Slemenu 451 Slovencev in 47 Nemcev. Iz tega je razvidno, da so te tri občine *slovenske* in da je Slovencev vseh treh občinah *11 krat* toliko, ko Nemcev (namreč 1181 Slov. 110 Nemcev. Iz tega pa tudi sledi, da mora biti šola na Jelovcu *narodna, slovenska šola* in imeti tudi *samo slovenski napis*) *Narodna šola*. Ker vemo da boste, vrli slovenski kmetje, ravno v tej točki prišli navzkriž z nekterimi nemškutarskimi občani, vas na to že sedaj opozarjamo, da se nikakor ne udate in pritisnete na šolsko poslopje znamenje sramote. Istotako se naj posojilo najeme pri *slovenskem* zavodu in ne pri šulverajnu ali kaki nemški šparkasi. Vi slovenski kmetje šolo stavite, vi jo boste plačevali, toraj pripada pravica, pri šoli odločevati, jedino vam in ne nemškim »purgarjem« v Mariboru ali brestniškim, jelovskim in slemenškim nemškutarjem in nemškim privandrancem. Branite svoje pravice takoj v začetku, na ne bo pozneje prepozno!

Na dalje naj ima šola na Jelovcu toliko razredov, kolikor je za popolno izšolanje otroka potrebno, a ne, le jednega, ba bi se otroci potem pošiljali spet v Kamnico ali Selnico, kakor se to od nekterih strani zatrjuje. S tem boste imeli dvojndavek koristi pa nobene, ker morate te občine plačevati tudi še kamniško in selniško šolo, ktere doklade pa se moreti otresti, ako imate sami večrazredno ljudsko šolo.

Domačin.

Listnica uredništva.

Prosimo naše poročevalce, kratkih, jedernatih poročil o volilnem gibanju. Razne gospodarske članke začnemo priobčevati sedaj, ko končamo volilno postavo. Tudi šaljivemu delu pustimo tedaj nekaj prostora. Vsem dopisnikom: Kar je porabno pride na vrsto. Širite naš list!

Južnoštajerska hranilnica V CELJU

naznanja, da je znižala obrestno mejo od 1. prosinca 1905 pri
===== zemljiških posojilih od pet na =====

štiri in tričetr odstotke

Za občinska in korporacijska posojila v okrajih Gornjigrad,
Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za hranilne vloge ostane kot dosedaj 4%.

12

Za spomladno gnojenje
kakor žitne in okopavne pridelke, trav-
nike in pašnike, deteljišča, vinograde in
sadno drevje ter zelenjadi je

Tomaževa žlindra

Zvezdna znamka

dokazano
najboljše
umetno gno-
jilo, ki vse-
buje fosto-
rovo kislino

Zajamčeno čisto Tomaževo žlindro z
varstveno znamko in plombo oprem-
ljeno oddajajo Tovarne za Tomasov
fosfat zadr. z omej. por. v Berlinu W.

Prodaja na vagone in malo
Trgovina z železnino

„MERKUR“

Peter Majdič, Celje.

Za radgonski in ljutomerski okraj:
J. ŠKERLEC, Zg. Radgona.

AGENTE po vseh krajih
pod najugodnejšimi pogoji išče
HOLLMANN & MERKEL,
trgovka lesenih oken in zastorov
===== v Brunovu na Češkem. =====

Trgovina s papirjem, pi-
salnim in risalnim orodjem

ZVEZNA TRGOVINA

Celje, Rotovška ulica št. 2.

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, do-
kumentni, ministrski, ovitni in barvani
===== papir. =====

Svinčnike, kamenčke, peresa, tablice, peres-
nike, gobice, radirke in črnilo.

Trgovske knjige v vseh velikostih, črtane z
eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl,
ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin za občinske
urade, krajne šolske svete, učiteljstvo, žup-
nijske urade, okrajne zastope, užitninske
zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, no-
tarje in privatnike.

Lastna zaloga šolskih zvezkov in risank.
Papirnatte vreče vseh velikosti po originalnih
tovarniških cenah.

Stambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken)
za urade in privatnike izvršujejo se v najkraj-
šem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cvetlicami
od najpriprostejše do najfinejše izpeljave.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine
so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priзнano dobro blago. Solidna in točna postrežba!

Postavno zavarovano.

Edino pristni balzam
iz lekarne „Angelja varih“

A. THIERRY
v Pregradi pri Rogaški
Slatini.

Vsako ponarejanje kaznivo

Edino pristen je

THIERRYJEV BALZAM

z zeleno varstveno znamko z
nuno. 12 majhnih ali 6 dvo-
natih steklenic ali velika spe-
cialna steklenica s patentnim za-
klopom K 5-—

Thierryjevo centifolijsko
===== mazilo

za vse, še tako stare rane, vnetja,
poškodbe itd. 2 lončka K 3-60.
Pošilja se samo po povzetju ali
denar naprej.

Te dve domači zdravili ste kot
najboljši splošno znani in sta
===== roslavni.

Nastavlja naj se na

lekarnarja A. Thierry v Pregradi
pri Rogatski Slatini.

Zaloga po skoro vseh lekarnah.
Knjižice s tisoči izvornih za-
hvalnih pisem zastoj in poš-
nine prosto.

Priporočajte,
naročajte
in širite
za pravice slovenskega
jezika se boreči
„Novi Slov. Štajerc“!